

volfrám

azt éreztem,
szürkésfehér és csillogó.
ahogy közeledtünk, úgy izzott, amiből vagyunk.
a levegő karcos.
olyan hideg van.
itt. magasan, tudom,
nem merülhetünk el.
törött izzók között
mi világítani fogunk.
itt fent,
mindazok a fények nélkül,
nem talállok,
és a levegő olyan hideg,
karcos.
nehéz lélegeznem,
és lassan nyújtom a kezem.
mikor lett ilyen sötét?

nagyon 69

még nem vagyok 22,
apám panaszkodik, hogy nagy a szárazság.
új hangok, új nevek,
új házak, új szemek.

a nőd új, a félelmeid
mind maradtak a régiék.
nem búcsúzás, de
ki ijeszt majd meg ezután?
nem szólsz, de mintha dühös lennél.
gyermek vagyok, nem alszok,
nem félek merülni, mert odalenn csak az van,
amit én odarakok.
ha újra utazhatnánk...
amikor megérkezel, kérlek, szólj,
látni szeretnék.

én, a pogány

élünk.
az égő város.
itt kell hagyj, hogy
újra láss.
hová menjek
egyedül, körbe,
örökké körbe
és körbe.
ha vezetnél. kérlek,
kérlek.
tolvajok vagyunk
mindörökké.
minden nap furcsa,
minden éj sötétebb,
suttogás, féjjel lefelé.
visszhangok, pillantások.
én vagyok a szemed.
fázom.
most minden idegen.
nem látok,
és nagyon fáj,
hogy a kezeid...